

תת"ע 12807/10/10 - מדינת ישראל נגד אטתדגי רוברט

בית משפט השלום לתעבורה באילת

23 פברואר 2014

תת"ע 12807-10-10 מדינת ישראל נ' אטתדגי רוברט

בפני כב' השופטת שוש שטרית, סגנית נשיא

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

המבקש: אטתדגי רוברט

הנאשם

החלטה

1. כנגד המבקש ניתן גזר דין ביום 22.12.2010 (בפני כב' השופט א. רום) לאחר שהורשע בעבירה של נהיגה ברכב כשרישיון הנהיגה פקע וחלפו למעלה מ- 6 חודשים, בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. במסגרת גזר הדין הנאשם נדון, בין היתר, לפסילה בפועל לתקופה של 90 ימים.
2. ביום 27.10.2013 הוגשה הבקשה שלפניי ובה עותר המבקש לחשב לו את תקופת הפסילה מיום מתן גזר הדין. בנימוקי הבקשה נטען כי רישיון הנהיגה לא היה בתוקף במועד גזר הדין בשל חובות כספיים עבור דוחות תנועה שלא שולמו והועברו לטיפול המרכז לגביית קנסות. נטען כי בתום לב לא בוצעה הפקדת הרישיון וזאת גם בשל העובדה כי פג תוקפו ואין נפקות בהפקדתו, המבקש הוסיף כי הוא נשוי, אב לילדה והרישיון נחוץ לצורך עבודה מוצעת.
3. המאשימה מתנגדת לבקשה ומפנה להוראות התעבורה והתקנות לפיהן הפקדת רישיון או תצהיר הינם תנאי לחישוב מניין ימי הפסילה, וטענות כמו אלה של המבקש חוזרות על עצמן אצל מרבית המבקשים אשר לא מוצאים לנכון להפקיד את רישיון נהיגתם בהתאם להוראות גזר הדין והחוק.
4. סעיף 42 לפקודת התעבורה, סעיף 557 (א) לתקנות התעבורה וההלכה שנקבעה בבש"פ 2199/03 מאיר נ' מדינת ישראל - באשר לחובת הפקדת רישיון הנהיגה ברורות הן. כך גם על המבקש בענייננו הייתה מוטלת החובה להפקיד את רישיון הנהיגה או תצהיר לצורך תחילת חישוב הפסילה, אף אם פג תוקפו, ומשלא מילא המבקש אחר חובתו הרי שאין לו על מה להלין אלא על עצמו. יובהר כי המבקש היה מודע להליך המתנהל כנגדו ולגזר הדין שניתן בעניינו, מכאן שאין בידי לקבל את טענת היעדר הידיעה בדבר הוראות הדין - והיא נדחית על הסף. המבקש יפקיד לאלתר את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ג אדר תשע"ד, 23 פברואר

2014, בהעדר הצדדים.